

Oponetský posudek diplomové práce Barbory Dolejšové

Operní inscenace v Divadle Kolowrat

– opera v komorním prostoru

Posuzovaná práce pojednává o dosavadních inscenacích operního souboru pražského Národního divadla, uvedených na komorní scéně tohoto prvního divadelního domu, v půdním prostoru Kolowratského paláce, tedy o komponovaných večerech *Šílenství a vášně*, *Klusák-Nyman opera*, *Milhaud-Martinů*, *Zpráva pro akademii /Bertram a Mescalinda* a *Čtyřnotová opera/Médium* i o dvou samostatných inscenacích, *Máchově deníku* a *Zítřka se bude...*

Autorka uvozuje práci stručným, avšak poučeným nástinem vývoje opery a pokusem o definici tzv. opery komorní. Pozornost věnuje i prostorovým a technickým možnostem Divadla Kolowrat s přihlédnutím k jeho vybavenosti právě pro sledovaný žánr.

V další kapitole rekapituluje zrod dramaturgického záměru uvádět v doposud přísně činoherním prostoru operní představení a podrobně též dramaturgii jednotlivých projektů. Následující kapitoly se pak soustředí na popis jevištní podoby tří nejvýznamnějších inscenací, *Šílenství a vášně*, *Klusák-Nyman opera* a *Zítřka se bude...*

Následuje shrnující a rekapitulující třístránkový závěr.

Nastíněná kompozice práce je přehledná a promyšlená, vzhledem k tématu odůvodněná. Text je napsaný kultivovaným jazykem.

Zásadnější problém práce spatřuji v poloze autorčina výkladu. Jakkoliv Barbora Dolejšová deklaruje, že pojednávané inscenace představují pozoruhodný dramaturgický i divadelní fenomén, jímž se česká opera v posledních patnácti letech snažila jevištně reflektovat podoby soudobé operní tvorby, v práci absentuje skutečně analytický přístup. Jednotlivé kapitoly sice utříděně podávají poučenou sumu informací, avšak zůstávají u registrace vnějších okolností (např. pro jaké interprety byla ta která role napsána či vybrána) a u popisu a rekonstrukce jevové podoby inscenací (rekapituluje děj opery, popisují jak vypadala scéna a co dělali herci, resp. zpěváci). Hodnocení, k nimž autorka dospívá, jsou pak zákonitě spíše povšechná. Otázky po vnitřních souvislostech řady komorních oper, po podobách, důvodech, ba vůbec existenci jejich inscenačního slohu či po obsahu a smyslu dramaturgického směřování nejsou vůbec položeny – nelze tedy dospět ani k případnému registrování limitů ojedinelé série. Text má tak spíše podobu fundované recenze než vědeckého pojednání.

V této souvislosti je však třeba vzít v úvahu skutečnost, že diplomantka zpracovávala soudobé, v kontextu českého divadla nové a tedy odbornou literaturou doposud nerefléktované téma. Podle seznamu použité literatury vytěžila pro svou zprávu o podobě operních inscenací v Divadle Kolowrat všechny dostupné prameny – není její vinnou, že se jednalo výhradně o novinové a časopisecké kritiky.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku chvalitebně.